

СМИСЪЛЪТ на ЖИВОТА

За някои смисълът са парите. За други - работата, децата, човекът до тях. За мен смисълът на живота е в малките неща. Едно ароматно кафе например. Чудят ми се защо тъй кафето бавно. Защото обичам да се наслаждавам на вкуса му. Леко горчивата нишка, очарователния аромат, топлината. Смисълът на живота може да е и в една красива песен. Мелодична, изпълнена с живот и емоция. Естествено, че не слушам само мелодични неща, но те ми харесват повече. Красива, извиваща се мелодия на цигулка например на фона на китари, които описват картини и мрачния аккомпанямент на пиано. Не усещате ли живота на една песен, като чувате как певецът или певицата вдишва? Тота, радост, щастие, омраза - всяка песен носи някакво чувство.

Смисълът на живота намирам и в компанията на добър приятел или в присъствието на любим човек. Нищо не може да замени вътрешното усещане за топлина и любов. Авен това, животът добива смисъл, когато си на приятно, тихо, сякаш приказно място. На планина, сред дърветата. Единствените шумове около теб са приказките на тичуците. Една топла усмивка от семейството. Например от работата, но ти се усмихват, защото те обичат. Или добре

направен филм. С мисъл, чар, любов, душа. Все пак има и такива филми. От диалогична гледна точка смисълът на живота е да съвладем още нищот. Да, тези така изнервящи, буйници, беници. В тези малки, но красиви неща намирам смисъла на живота. Замислете се, по-важно ли е да имате пари и да монете да си позволите всичко, но да ви се изпълне щастие в малките неща, които не се

Основният смисъл на живота е това, да помагаме на другите, да бъдем полезни и да даваме обич, като всичко това ни помага да се развиваме в емоционален, интелектуален, социален и духовен план.

Емоционално израстване означава да бъдем по-чувствителни, да усещаме и анализираме нашите собствени чувства и тези на другите, да можем да обръщаме негативните емоции в позитивни. Интелектуално израстване означава да развием ума си, да станем по-мудри, да обогатим общата си култура, да придобием повече познания за другите и за законите на живота.

Да да се развиваме в емоционално отношение, е необходимо да намерим баланс между това, да сме прекалено социални и вовлечени в живота на другите или - недостатъчно социални, да не допускаме никого до себе си. Да да израстнем духовно, е необходимо да анализираме ситуацията от позицията на Бога и да действваме по начина, по който Той би постъпил при същите обстоятелства. >>

Емилия
Подорова
14 години, София

Колкото сме отворени към хората на
 другите, отиваме се да им бъдем полезни и
 да ги обитаме, успяваме да изпълним предназначението
 на живота си. Всъщност ^{така} правим
 една крачка извън светлянето на егоизъм
 и материализъм. Затова сме усещаме и осъзна-
 ваме истинската радост от това да си напра-
 вим някоя услуга. И постепенно тя на-
 дежда над телата ни да ползвавам за
 себе си. Да бъдем полезни в живота, отговаря

да дарим максимално от себе си във всяка си-
 туация. Аз вървам, че рад всичко което се
 случва, има причина и че рад всяко изрече-
 сване има урок, от който трябва да се научим.
 Ако откъснем това, нашата ефирна тъкан
 към живота драстично ще се промени и
 ще се превърнем в по-отличителни и
 злеми хора. Да да сме научни в живота, не
 е необходимо да морализираме на сяло ня-
 кого, да бъдем горди да изгледаме добре
 или да сме известни. Живота е много по-
 голям и много по-сложно да оцелим и мал-
 ките неща в живота и да се научим от
 трудностите.

- Татко, защо пишете много крале? - попита
 момиченцето дъщеря си, добрата гледана в
 марица, която мръбнориваха с променливото
 настроение. Момиченцето дълго си размисли, чудеше се защо
 са тъй различни от другите животни и накрая отговори
 че не краката, нито дори кожите им го държат
 мени, а крилата.

- За да летят - бе лавандовият отговор на таткото,
 който модърза да се задоволи отново във вестника
 си.

За да даваме обик първо трябва да
 сме я ползувани, да сме обичани и обичани
 на с обик, искрен комплимент или благородно
 нест полаг да внесат светлина в нещата. Не сме
 всекидневие и почивка да ни да предотвратят
 тил фатален край при депресия или
 отчаян човек.

Синьо вървам се ако помислим за на
 другите, ако успяваме да бъдем полезни и
 да даваме обик, ще обичаедем светла
 и смисъл в живота и ще осъзнаем неговия
 смисъл.

Момиченцето се замисли - ами ако и то има
 криле - сигурно най-силно чудеше да разбере къде отиват
 самолетите и от какво са направени обичаедем.

Птиците са създадени, за да летят. Затова много
 криле. А човекът за какво е създаден? Народно казват
 "создаден". Не знам мри вас как е, но аз вървам, че съм създаден.
 Дълго мислех и спитнах до извода, че всичко
 което може сама да се построи, толкова човекът не
 може сам да се създаде или да произлезе от нищо.

"Бог е създаде човека за нещастие и го е направил
 образ на своето велико божество" (Прем 2:23). Ако птиците
 е създадена, за да летят, човекът е създаден, за да живее
 велико и да бъде божие дете. Винаги обаче има едно "но"
 и ето как продължава стихът: "ако по завист от др-
 вола влезе в този свят скръта и я измиват ома, колко
 са от неговия дял". И ако преди историята с първия
 грях в Едемската градина човекът беше като една
 чудотворна птица, която се рее в небесния простор,
 свободна и устремена към обичаедем неща, след
 това

Аделина
 Локошарова

15 години, Тимониум, САЩ

"но" всичко се променя. Представете си птица с пре-
 вършени криле или птица, омавана във вървене. Тя
 ще умира. Тя е беззащитна и уязвена. Може да
 мига за небеса, за светлината, но не може да се
 върне там.

Ако се огледате, ще видите, че наоколо е пълно
 с такива болни птици. Влягат се, задимни говени в
 преста, само от време на време обръщат поглед към
 небето и прошепват: "Абе, може и да има нещур
 там..." И не могат да повярват, че това нещур е Някой,
 че този Някой е Бог и че този Бог може да ги осво-
 боди, да изцели крилето им и да ги научи отново
 да летят... Аз обаче пробвах всичко на преста. Има
 виец на вина, страх и робство... Но сега се уча да
 летя. И това е смисълът и целта на моя живот.

Марина
 Михайлова

16 години, София

